

Nyár volt, olimpia volt

Szökőév van, olimpiai év. Egész nyáron Pekingre figyelt a világ.

A láng, melyet a Nap sugara Olümpiában lobbantott fel, Kínára szórta fényét.

A látványos megnyitó, a Pazar záróünnepség, a játékok sikeres szervezése megerősítette a Föld legnépesebb országának elismertségét, sőt, jelentős pénzügyi bevételt eredményezett.

A siker titka három dolog: **fegyelem, szorgalom és hazaszeretet!**

A fegyelmezetten végrehajtott bemutatók, a látványosságon túl azt üzenik a befektetőknek, hogy a kínai ember megbízható, kiváló dolgozó, pontosan azt teszi, amit elvárnak tőle.

Szorgalmuk eddig is ismert volt, hiszen termővé tették a pusztákat, teraszosították a domboldalakat. Nincs éhínség, sőt jelentős élelmiszer exportőrök. Éveken át készültek az olimpiára. Ezerszer meg ezerszer gyakoroltak, tökéletesre alakították szerepüket.

Kínában nem populizmus a hazafiság. 51 aranyérmük zászlódíszbe öltöztette a lelátókat. boldogan énekeltek himnuszukat, de megadták a tiszteletet más országok jelképeinek is. A kamerák előtt nem bohóckodtak, sportolók nem feltűnősködtek a győzelmi dobogón. Amit tettek, hazájukért, népükért tették. A szereplők, az építők, az idegenvezetők tíz- és százazrei lelkesen vállalták, amit megkövetelt hazájuk.

A népes magyar csapat szereplését nagy várakozás előzte meg. Mindenki 7-8 aranyérmet remélt. Vívásban, öttusában, úszásban, labdajátékokban is azt várjuk, hogy a magyar zászló kúszik a magasba, s mint az elmúlt 80 évben annyiszor: énekelhetjük a győzelem himnuszát. Sajnos, csak három ilyen örömteli perc volt, szereplésünk az 1924-es párizsi olimpiához hasonlóan silány.

– Most ennyire futotta – nyilatkozta egyik kiesett sportolónk, majd elment vásárolni a pekingi áruházba.

– Sajnos csak két pszichiáter jött a csapattal – mentegetőzött az egyik sportvezető.

– A felkészülési támogatást csak előző nap utalta át a minisztérium! – magyarázkodott egy felelős vezető.

A legyünk kis ország stratégia meghozta eredményét.

Mások az időeltolódással magyarázták a kudarccokat. Peking keletre van, s az időzónákat átlépve egy-egy órával kell korábban felkelni, s a versenyzők nem tudtak ehhez alkalmazkodni.

Népünk legnagyobb elismerését a vízi sportolók vívták ki. Kolonics György váratlan halála erőt adott az evezőlapáthoz. Neki ajánlották szereplésüket. Érezték, tudták és mindenki előtt megvallották, hogy Gyuri a Mennyből figyel rájuk, erőt sugároz nekik. A rajttól a célig csak Rá gondoltak, az Ő erejével marokolták a lapátot, az Ő lendületével hajtották a célba a hajót.

– Érdemes hinni, mert erőt ad! – nyilatkozta a sportoló. – Tudjuk, hogy Gyuri onnan fentről tekint le ránk. Nem okoztunk neki csalódást!

Sikeresebb lehetett volna a többi sportág, ha lelkiileg felkészültebben, odaadóbban, lelkesebben vesznek részt a versenyeken. El kellene jutni oda, hogy a sportolókkal lelki vezetők, papok, lelkészek is utazzanak, ami más országokban esetében ez természetes.

2024-ben, vagy később mi is szeretnénk olimpiát rendezni! Mi kell ahhoz, hogy elnyerjük a rendezés jogát? Fegyelem, szorgalom és hazaszeretet!

A mai fiatalság még megérheti, hogy egyszer majd hazánkban érkezik az olimpiai fáklya. Fénye csak akkor ragyogja be országunkat, ha mi is tápláljuk lángját.

Esik. Már is vegyen használatba. Úgy biztos jobb lesz. És az egész szintet pár pillanat meg tudja tekinteni, nem kell sok időt vesződni vele.

A jótanácsok után pedig most rátérnék az egyebekre. E szeptember végi, október eleji avagy közepi (a kiadás dátumának útjai kifürkészhetetlenek...) példánynak a célja elsősorban az, hogy rávegyünk Titeket, tessék szépen mosolyogni! Ezért került a szoktnál nagyobb mennyiségű Gumiszoba a lapba, illetve ezért osztom meg a veletek szerény (vagy annyira nem is szerény...) osztályom aranyköpességűjteményének legkiválóbb részeit. Megéri fella-
pozni.

Nos, igen,

az iskolakezdet első jelei. Hideg van, esik az eső, fáradtság és kialvatlanság jelei mutatkoznak meg a szegény diákokon.

Elsődleges céloknak azonban, bármily meglepő is, jelen sorok írásakor nem azt tekintem, hogy Titeket is magammal rántsak az őszi rosszkedv-árokba.

Épp ellenkezőleg! Aki már beleesett, annak tessék szépen most rögtön kimászni belőle. Aki pedig még csak tervezi az esést, kéretik azonnal meggondolnia magát. Az ilyen „árkos-napokhoz” túl rövid az élet.

Ez a Saját Szöveg szám is elsősorban arra termett, hogy mindenkit meggyőzzünk annak a bizonyos ároknak a hátrányairól. Vagy ha már valakit annyira hajt a tudományos kíváncsiság, miszerint milyen az élet árokszínt alatt, legalább egy kedves gumikötelet

Végül a X. osztály ingyen reklámja után következzen a szinte teljesen új szerkesztői csapatnak a tagjainak pofikájáról egy csoportkép, és rövid bemutatkozás, hogy ha esetleg majd egy cikk olvasta után egy csokor virággal, netalántán egy doboz csokoládéval felszerelve szeretnétek gratulálni az elkövetőnek.

A pofikák előtt azonban búcsúznék.

Mindenkinek nevetésben nagyon gazdag, ároklátogatásokban rendkívül szegény őszt kívánok:

Tóth Orsolya

„Hola! Rajmi vagyok, a világ közepe. A barátoknak csak Középké, de szólítsatok csak Középkének. Ja, és a képet számítógéppel manipulálták, mert nekem kellenie képeket a közepén lenni. Hasta luego!”

„Varga Kristóf vagyok, és a IX-be járok. A feladatom az újságnál a fényképezés, vagyis én csinálom a tanárokról a gyönyörű és a diákokról a kevésbé gyönyörű fotókat :-)”

„Horváth Anna vagyok, és a IX-be járok. A Saját Szövegben én látom el több társammal együtt az újságírói posztot, hogy drága diáktársaim is tudomást szerezhessenek egy s másról...:)”

„Sziasztok! Czákler Dóra vagyok, harmadik nevem Erzsébet - ne nevedd! -, és a 10. ag-ben tengetem mindennapjaimat. Fáj a torkom, nem is fogok sokat beszélni; mindenkinek sok sikert kívánok az új évre! (Hobbim a fotózás és az írás, ne lepődj meg, ha itt, a sulijújságban látod a nevem.)”

„Sündorottyának hívnak, de ha jó kedvem van, szólíthatok Öfelségének is. Okos, ügyes, világszép, talpraesett, 16 éves lány vagyok. 2008-ban nyertem el a legszerényebb gyermeknek járó díjat.”

INTERJÚ JÓZSI BÁCSIVAL

Kedves diákok! Bizonyára sokan jártok az iskola Széchenyi téri bejárata felől. Ha már (vagy még) nem vagytok álmosak észrevehettétek, hogy nemcsak Laci bácsi őrzi „munkahelyünket”, hanem egy másik ember is, akit most jobban megismerhettek.

Mesélne egy kicsit magáról? Honnan jött, mi minden szötte át az életét?

- 1953 - ban születtem a Vas megyei Sajtoskál nevű településen és ott is töltöttem gyermekkorom. Ebben az időszakban gondtalan életünk volt, alapjában véve boldog volt a fiatalkorom. 14 évesen kimaradtam az általános iskolából, és dolgozni kezdtem. Így ide jöttem Sopronba.

Az előző munkahelye és a mostani közt mekkora volt a váltás?

Vendéglátóban dolgoztam, 1967 - ben kezdtem és 2006 - ig volt ott az állásom ebben a szakmában, s utána jöttem ide az iskolába 2006 . szeptember 1 -jével, és azóta itt vagyok. (Rossz matekosok kedvéért: már a 3. tanévet kezdte meg velünkJ) Az étteremben homlokegyenest kellett menni a vendégek között, állandóan volt munka, nemigen lehetett leállni. Sokkal fárasztóbb volt, mint ez a munkakör.

Szeret itt dolgozni? Milyen nap, mint nap gyerekek közt lenni? Nem fárasztó?(Jó, ezt inkább a tanároktól lehetne kérdezni, de hát...)

Szeretek itt lenni, jól érzem itt magam, mert jó a viszonyom a főnökséggel, és a gyerekeket is szeretem, és ez a kettő a lényeg.

Igaz - e, hogy a tanulók boldogabban mennek haza az iskolából?

Hogy boldogabban - e (nevet)? Sokukon látom, hogy felszabadultabban indulnak haza , de valamelyik nem. Lehet, hogy aznap rossz jegyet kapott. Van úgy, hogy ugyanazon a héten mondjuk, hétfőn vidáman ballag ki innen, de már kedden nincs ilyen jó kedve ugyanannak a diáknak. Gondolom, ilyenkor nem azt kapta (mármint jegyet), amit várt, szeretett volna. De így általánosságban el szoktam beszélgetni velük, a legtöbbjük vidám, jókedvű, mint itt az iskolában. Tudom, nem egy élmény leszaladgálni a kulcsért, de hát ez van...

Az örök kérdés: mit üzenne a diákoknak???

- Kívánok Nekik jó tanulási időszakot, és legyenek jók, és élvezzék ki, hogy még iskolások, mert dolgozni nehezebb.

Köszönöm az interjút.

Gumiszoba

...és ha a hölgyek egy pillanatra abbahagyják a 7 megjegyzés, amiből arra következtethetünk, csevegést, hallani lehetne a Niagara-vízesés fülsiketítő robaját...

Fiatal menyecske odabújik az urához.

- Drágám, súgjál valami mocskosat a fülembel!
- Konyhaaaa!!!

Ül egy tyúk meg egy tojás az orvosi rendelő várójában. Kilép az asszisztens a doki ajtaján és megkérdezi:

- Nos, ki volt itt előbb?

Két rendőr talál egy hullát. Nem látnak rajta nyomot.

- Te Sanyi, dobjuk át a szomszéd kerületbe, az ottani rendőrök is dolgozzanak valamit!

- Rendben.

Átdobták..

A másik kerületben a rendőrök megtalálják. Mondja az egyik a másiknak:

- Te Józsi, ez visszajött!!

- Képzeld anya, a béka kimondja a nevemet, ha összenyomom a hasát!

- Jól van Björk eredj játszani!

Kovács hazaér a vadászatról.

- Na? Sikeres volt a nap?- Kérde a feleség.
- Elejtettem egy nyulat.
- És hol van?
- Mondom, hogy elejtettem...

Édesem - kérde fancsali képpel az újdonsült férj a feleségét- mivel töltötted meg ezt a csirkét?

- Én semmivel, hiszen nem is volt üres..

hogy az életünk kedvezőtlen fordulatot vett:

- Ne aggódjon, majd fellebbezünk!
- Bizony korábban kellett volna jönnie!
- A bőröndjeidet az ajtótok előtt láttam.
- Seabaj, Majd megtanulsz bal kézzel írni..
- Egy hatvanéves férfi még mindent újrakezdehet.
- Semmi baj, az utóvizsga biztosan sikerül!

Nem probléma, közel van a hajléktalanszálló!

Pistike bemegy a papír-írószer boltba:

- Jó napot! Kérnék egy körmintájú füzetet!
- Sajnálom, de csak sima, vonalas, és kockás füzet létezik.

Pistike szomorúan távozik. A mögötte álló úriember így szól az eladóhoz:

- Mondja, mindig előfordulnak ilyen hülye vásárlók?
- Hát hetente egyszer-kétszer. És önnek mit adhatok?
- Kérnék egy Európa-földgömböt!

Biológia órán a tanár kérde a gyerekeket: - Na, ki tudja, nekem bemutatni, hogy milyen hangot ad ki a tehén?

Jelentkezik egy gyerek. - A tehén úgy csinál, hogy "Múú".

- Ügyes vagy. És ki tudja, hogy csinál a malac?

Feláll egy másik gyerek. - A malac úgy csinál, hogy "Röf-röf".

- Jól van. És az egér mit mond?

Feláll Pistike. - Az egér úgy csinál, hogy "klikk-klikk"...

- Mi az: ha feldobom sárga, ha leesik, ugrál?

- Mérge kina, aki nem szereti. ha dobálják!

Színházba indult a házaspár, taxit hívtak. Mielőtt a taxi megérkezett, az asszony kirakta a macskát a házból, de azonnal visszazökött, és felrohant a lépcsőn. A férj a macskát kereste, amikor a taxi megjött. Az asszony nem akarta elárulni, hogy a ház őrizetlenül marad, ezért azt mondta a taxisnak:

- A férjem rögtön jön, csak felment elköszönni az anyámtól.

A férj néhány perc múlva jött is, beült a taxiba, és mondta a feleségének:

-A vén dög az emeleti szobában az ágy alá bújt. Egy fogassal kellett kikergetnem!

- Mi volt az utolsó mondat a Challenger fedélzetén?

- Engedjétek vezetni a nőt is!

- Kisfiam, mit mondott apád mikor leesett a lépcsőn?

-A csúnya szavakat kihagyjam?

- Természetesen.

- Akkor semmit...

- Mondja, mi az ön vallása?

- Hála Istennek, ateista vagyok..

Savanyú a szőlő - mondta az orosz, és megette a szüretelőket.

Ha nem tetszik, ahogy vezetek, akkor tűnés a járdáról!!

- Vannak önök közt kannibálok?- kérdezi a misszionárius a bennszülöttektől.

- Nincsenek. A múlt héten ettük meg az utolsót.

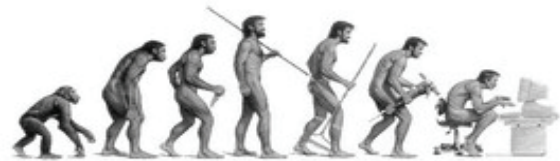
Agresszív kismalac biciklizik és egy marha nagyot esik. Arra megy a jótündér és megkérdezi:

- Jaj, Istenem, malacka nagyot estél?

Mire a malacka mérgesen így szól:

- KUSS!!! ÍGY SZOKTAM LESZÁLLNI!

Evolution

(OR IS IT?)

Találkozik a nyuszika és a medve. A medve egy MZ motorral van.

Na gyere, elviszlek motorozni, nyuszika!

Már 100 km-rel mennek, amikor megkérdezi a medve:

- Nem félsz, nyuszika?

- Nem félek.

150-nél megint megkérdi a medve, de a válasz megint nem.

Másnap a nyuszika jön egy Hondával:

- Na gyere, medve, elviszlek motorozni.

150-nél megkérdi a nyuszika a medvét:

- Nem félsz, medve?

- Nem.

200-nál ismét megkérdezi a nyuszika, de a válasz ismét nem. Egy szakadék felé közeledve ismét megkérdezi a nyuszika:

medve:

- Nem félsz, medve?

- Nem!

- Én igen! - szól a nyuszi -, ugyanis nem érem el a fékpedált!

Vicces SMS-ek

- ☺ Nem értem miért mondják, hogy nem lehet repülőn mobiltelefont használni. Nincs vele semmi problémééémmmmmaaaaaa.... ☺
- ☺ Vigyázz!!! Bemondták, hogy a te telefonod is..... ☺
- ☺ A rendőrség keres valakit, aki szép, okos és csinos. Te biztonságban vagy, de én hova bújjak el? ☺
- ☺ Ez a kisugárzás, ez a mosoly, ez az intelligencia, ez a helyes arc, ezek az ajkak és mindenek előtt ezek a gyönyörű szemek! De most már elég rólam! Te hogy vagy? ☺
- ☺ Vigyázz magadra! Belőled csak egy van. A többiek többen vannak, őket könnyű pótolni... ☺
- ☺ Hello! Hogy vagy? Ne nézz olyan bután, csak én vagyok... a telefonod. Csak ki akartam jönni egy kicsit a táskádból :) ☺
- ☺ Tudod, hosszú álom az élet, valaki rosszat álmodik, valaki szépet. Én azt szeretném, ha mi együtt álmodnánk valami szépet, s álmunk soha nem érne véget. ☺
- ☺ Biztosan fájhat már a lábad, mert egész nap a fejemben jártál ☺
- ☺ Épp most küldtem egy angyalt, hogy vigyázzon rád, de visszajött mert az angyaloknak nem kell egymásra vigyázniuk ☺
- ☺ Önnek egy cupp üzenete érkezett. A sípszó után kérem, kapcsolja le a lámpát és álmodjon szépeket. KÖSZÖNJÜK: Cupp ☺
- ☺ (((CUPP)))pont most talált el téged egy édes puszi. ☺

Idézetek

- Idegesebben azok az emberek, akik nem adják a nevüket ahhoz, amit mondanak. (ismeretlen) Már hetedik éve, hogy anyósom átjön karácsonykor. Idén újítunk. Beengedjük. (Woody Allen)
- Van egy pólóm, az van ráírva jó nagy betűkkel: BALEK. Csak tudnám, mi került benne 34700 forintba. (ismeretlen) A világnak több zsenire van szüksége, olyan kevesen maradtunk. (Woody Allen)
- A feleségem alapján véve gyerekes. A múltkor is bejött a fürdőszobába és elsüllyesztette a papírhajócskáimat. (Woody Allen) Aki egész életét a sátor tetején töltötte, annak Sátor-aljaújhely. (Márkus Gábor)
- Ha azért vagyunk, hogy segítsünk másokon, akkor minek vannak mások? (ismeretlen) A nejem szerint túl kíváncsi vagyok. Legalábbis folyton erről írogat a naplójában. (Drake Sather)
- Gondolkodom, tehát vagyok! S ha nem gondolkodom, még jobban vagyok! (ismeretlen) "Hrutka, jó lövés, bedobás..." (Hajdu B.)
- Sose vitatkozz idiótákkal! Lesüllyedsz az ő szintjükre és legyőznek a rutinjukkal. (ismeretlen) Te inkább hiszel saját magadnak, mint nekem?! (Woody Allen)
- Békés álomba szenderülve szeretnék meghalni, mint a nagyapám... Nem a félelemtől üvöltve, mint az utasai!! (ismeretlen) Nem értem, hogy hogy telik az idő az egyetemi előadásokon. Megnézem az órám: 9:30. Megnézem egy fél óra múlva: 9:35. (ismeretlen)
- A nagymamám hatvanéves korában elkezdett napi hét kilométert gyalogolni. Most kilencvenhat, és fogalmunk sincs róla, hol a fenében lehet. (ismeretlen) A sikeres vállalkozás 3 ismérve: légy éber; légy stréber; légy héber. (ismeretlen)

Tanári aranyköpések

Baracskai tanárnő:

„Gyárilag vagytok eltolva...”
 „Még díszgereblyézni is egyszerűbb, mint nálatok tanítani...”
 „Akkor mára szavalászás volt...”
 „Kicsengettek? Igen? Hála Isten.”
 „Hány percünk van még? 15? Nem, csak 10. Hála Isten. Már kezdtem félni...”
 „Hogy mondják a zsarnokságot külföldiül?”
 „Kisfiam, nehogy odamenjek és kirúgjam alólad a széket...”
 „Kapanyél áll ki a szátokból...”
 „Megőszülök tőletek... De ti veszítetek a hajfestéket!”
 „Ha a Mátyás-templomnak zömök pillérei és lórésszerű ablakai vannak, akkor én vagyok a dalai láma...”
 „Nem csillog-villog, mezei, proli Signetta!”
 „Lekottáztam nektek, és még így se tudtok pipázni...”
 „Rohadt ideges vagyok, gyerekem, de nemcsak úgy simán, hanem már hangzik a szám...”
 „Tüntessétek el ezeket a rohadt német füzeteket, mert ha nem, magyar órán máglyát gyűjtök...”
 „Leosztályozzam azt a frankó kis vázlatot, amit én diktáltam? Csak magamat tudnám osztályozni, az pedig nem kérdéses...”
 „Hát nem ezt magyaráztam múlt órán? Már majdnem befontam a hajam. De csak majdnem...”
 „Ezért jártam egyetemre? Ahhoz, hogy itt tanítsak OKJ-s tanfolyam is sok lenne...”
 „Ja, persze. Én meg a dalai láma vagyok, személyesen. Jó, nem. Csak az inkarnációja...”
 „Olyan vagyok, mint a Poirot nyomozó. Én nyomozok, ki hun van...”
 „Majdnem?! Ez olyan, mintha a nagyanyámnak kerekei lettek volna...”
 „De hülye naptáratok van... Még a naptáratok is hülye!”

KGM tanár úr:

„Ne böfögj, mint egy IFA...”
 „A néni kezd énekelni, titirititiri, mintha lángszóróval fúj-nák hátulról...”

„Oláh tanár úr:

„Nincsenek UFO-k. De én láttam, amikor...”
 „Civakodnak egymással, mint két hülye kismalac...”
 „Ha nyáron nincs nyár...”
 „B, mint gabbró.”
 Diák: „Laci bá’, fáj a szemem!”
 Tanár úr: „Nem foglalkozunk hülyeségekkel...”

Evarics tanárnő:

„Kinyitjuk a tévét...”
 „Konkrétan? Három meg egy az öt... Négy”
 „Éva által döbben rá Ádám, hogy meg kell dönteni a rabszolgákat. „Egy a millióért”
 „Pillanat. Mindjárt mondom, csak most mennek a traktorok a Fő-térre dolgozni”
 „... esik a köd.”

De hogy mélyen tisztelt tanáraink se unatkozzanak... Következzen néhány kedvenc a X. osztály elmésségeiből... Tényleg elhangzottak. És komolyan gondolták a névtelen elkövetők.

Tanár: „Van valakinek még hozzáfűznivalója? Mit lehet még hozzáfűzni?”
Diák: „Gyöngyöt.”

Tanár: „Félévkor hányasok voltak a csajok?”
Taschner Dániel: „Én? Hármas.”

Diák: „Ezt nem értem.”
Tanár: „Mit nem értesz?”
Diák: „Fogalmam sincs...”

Kémia órán: „Kén égésekor mit láttok?”
Diák: „Büdöset.”

Tanár: „A báli hozzájárulás 800 forint.”
Diák: „Fülenként?”

Tanár: „Milyen hangszerek voltak az ókorban?”
Diák: „Vízi pipa.”

„ $20-1=20$ ”
„ NH_3 = Nitrohidroxid”
„Szembeszomszéd szög...”
„Provincia= elfoglalt terület lakói”
„Mit állítunk? Nem lehet. Ki nem lehet? Hát én!”
„ $300 \times 200 = 360$ ”
„Abban, hogy néptribunus, nincs benne, hogy három?”
„Nem zörög a bokor, amíg meg nem zörgetjük...”
„Villával kanalazo?”
„ $x \times x = 2x$ ”
„akkor most rövid «á»?”
„Drakhónnak van valami köze Drakulához? Hát vérrrel írta a törvényeit, nem?”
„Mare Monstrum, a Mi Tengerünk.”
„Az aranyat a lauroniai ezüstbányából bányászták.”
„Jambus, tehát trocheus!”
„Tanárnő, én értem. De a Gergő, tudja, hogy nem értem.”
„Sékszpír.”
„Brueetooth” (mint a «Te is fiam, Brutus?»)

Tanár: „Mi a dolina ellentéte?”
Dani: „Antidolina.”

Tanár: „Hol van az Esterházy családgyökere?”
Dani: „A földben.”

Körkérdés

Szerinted milyen eszközökkel, milyen módon lehetne összefogni az Orsolyás diákokat?

XII:Jéger Noémi: Véleményem szerint több közös programot kéne szervezni, főleg a sporttal kapcsolatosan, mert a diákokat az érdekli a legjobban.

XI:Kelemen Dóra: Úgy gondolom, hogy először a passzivitást kellene leküzdenie a diákságnak (tisztetlet a kivételnek) és azután lehetne beszélni összefogásról, hiszen az eszközök megvannak, csak azok befogadására kész diákok hiányoznak!

XII: Árvay Erzsébet: Kötél, kombinált fogó, franciakulcs...

Félretéve a fel-feltörő hülyeséget, meg kell hagyni, ez egy jó kérdés.

Hát... különféle rendezvényekkel és beszélgetésekkel, amelyekkel fenn lehetne tartani a kapcsolatot a tanulók kicsik és nagyok, tanárok és diákjaik között.

Másrészről, szerintem nagyon sok lehetőség adva van, csak az a baj, hogy könnyebb ezeket lebeszólni, mint részt venni bennük. Könnyebb panaszkodni, mint tenni valamit. Ha az a fene nagy konokság nem lenne, hogy „Fúj! Iskolai program, akkor már rég rossz”, akkor talán egyszerűbben összekovácsolódhatnánk.

De, hogy hasznos választ is adjak, néhány ötlet:

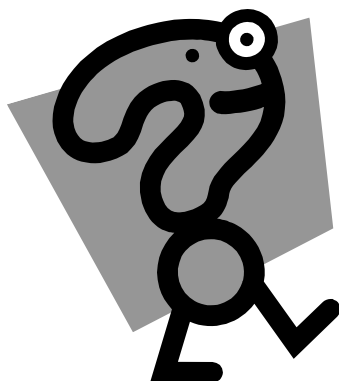
- sportrendezvények (sakktól kezdve a röplabdáig)
- különféle kézműves foglalkozások kicsiknek a nagyok segítségével
- beszélgetések (amelyek valamilyen szinten már léteznek, csak ezeket ki kéne bővíteni "tömegeket megmozgató" témákkal)

– kirándulások szervezése (beleértve a színházlátogatásokat, de ne hagyjuk ki az esetleges biciklitúrákat se)

– diákok által szervezett előadások...

Ehhez persze kéne egy olyan diákönkormányzat, ami tolmácsolná a diákok terveit, mert nagyon sok ötlet ott bukik el, hogy nincs támogató, segítő a szervezésben.

Végül csak annyit, hogy nem elég várni, panaszkodni, sírni, azért tenni is kéne a célért.

Megtörtént esetek

Egy fiatalember lázasan tanulta a szóbeli érettségi tételeket. Egy nappal az érettségi vizsga előtt riadtan konstatálja, hogy a történelem tételekre nem maradt ideje. "Mentsük, ami menthető!" – alapon EGY tételt azért megtanult, mégpedig a 13-as számút, ettől r ö g t ö n e l m ű l t a f é l e l m e . Másnap, amikor a 8-as számú történelem tételt húzta, egy hirtelen mozdulattal visszadugta a többi kö-

z é .
– Na-na fiatalember, mit művel? Hányas tételt húzta?
– A 13-ast, de szörnyen babonás vagyok, ezért ijedtem be n v i s s z a d o b t a m .
– Ilyen nincs!!! Tessék, mondja csak el a 13-as tételt!
A fiatalember jelesre vizsgázott.

Voltam moziban, a Passiót néztük, ül mellettünk egy szőke csaj, meg a kigyúrt barátja. Első beszólás, a m i k o r e l k a p j á k J é z u s t : Csaj: És akkor felakasztják, vagy mi lesz??? Pasi: Hülye, ő a főszereplő, csak nem hal meg!

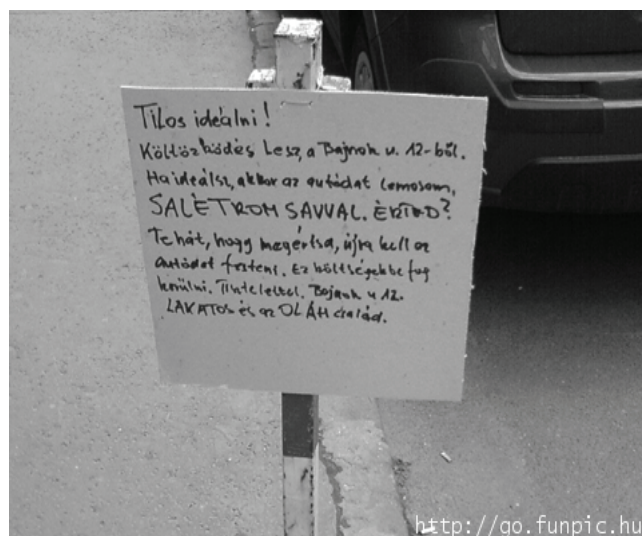
A német rendőrség egy betörőt keres, aki – a rendőrség szavával élve – a legostobább bűnöző, akivel valaha dolguk volt. Az eddig ismeretlen elkövető éjszaka betört egy bremeni fakereskedő cég épületébe. A helyszínelők szerint először feltört egy kávéautomatát, csaknem teljesen összetörve a készüléket, de abban csak zsetonok voltak pénz helyett. Aztán magához vett egy vezeték nélküli telefont, ami csak az épület földszintjén működőképes, majd eltulajdonított egy akkus csavarhúzó, de a helyszínen hagyta az akkut és a töltőt. Végül a behatoló megivott egy doboz kólát, amelynek már egy éve lejárt a szavatossá-

sága. A rendőrség biztos abban, hogy hamarosan nyomára akadnak a betörőnek. "Valószínűleg könnyű lesz kiszűrni. Csupa haszontalan cucc van nála, fáradt, gyomorfájdalmai vannak, és haverjai mind rajta röhögnek" – tette hozzá a rendőrség szóvivője.

A valóságban is elhangzott magyarázatok munkahelyi késésekre:

- A kutyám lenyelte az autókulcsomat.
- A WC-be esett a kocsikulcsom.
- Egy helikopter szállt le az utcára, és nem lehetett kikerülni.
- Munkába jövet elütöttem egy hiúzt.
- A kedvenc színésznőm férjhez ment. Egy kis magányra volt szükségem.

Egy Paramount (Kalifornia) városi pénzhamisító lebukott, amikor egy boltban próbálta meg beváltani a saját maga által készített hamis bankót. A rendőrség szerint kevesebb esélye lett volna a lebukásra, ha a hamisított pénz másik oldalára is nyomtat valamit.

Apám meglehetősen különc dédnagynénikéjétől, Margit nénitől kézzel kötött élénk narancssárga zoknit kapott születésnapjára. Azonnal odaadta az ajándékot tinédzser unokaöccsének, aki undorodva továbbküldte a nővérenek karácsonyra, ő pedig tovább ajándékozta Ausztriában élő unokatestvérüknek. Margit néni 93. születésnapján bontogatta az ajándékokat, köztük egy Ausztriából érkezett csomagot. Benne volt a kézzel kötött narancssárga zokni is. – Zokni! – sóhajtott fel boldogan. – És a kedvenc színem!

Interjú István Atyával

Szeretnénk megkérni az Atyát, hogy röviden mutakozzon be az olvasóknak!

Győrben születtem ezelőtt nem is olyan sok évvel. Hárman vagyunk testvérek a családban, bátyám zongoraművész-tanár, húgom még tanul. Orsolyita diák lettem két és fél évvel az érettségi előtt – persze Győrben, a Prohászkaiban. Édesanyám szerint gyerekkoromban kertészmérnök szerettem volna lenni, később érdekelt az orgonaépítészet is. Végül érettségi után a győri Széchenyi István Főiskola településmérnöki szakán kötöttem ki. Közben főállású kántorként dolgoztam Győr–Révfalu Szentháromság templomában. Mivel szüleim és bátyám is zeneművészettel foglalkoznak, így jómagam is – szinte kötelező jelleggel – tanultam zenét, először zongorán, majd ütőhangszereken, végül a kántorképzőn orgonán. Zene nélkül nehezen tudom elképzelni az éle-

temet, sajnos, ma már egyre kevesebb idő jut az aktív muzsikálásra.

Miért döntött a papi hivatás mellett?

A Mindenható részéről abban a megtiszteltetésben részesültem, hogy meghívott a szolgálatára. Ezt az érzést komolyan csak kb. 19 éves koromban éreztem, ekkor el is indultam a papságra vezető úton. Korábban nem igazán tudtam a klasszikus kérdésre – „Mi szeretnél lenni?” – értelmes választ adni. A már említett főiskolai évben határoztam el magam, hogy „beadom a derekam” a Jó Istennek, és szemináriumba megyek.

Hogyan indultak szemináriumi évei?

A 12 félév alatt a tanulás mellett egy papnövendéknek bőségesen van ideje végiggondolni, hogy mire készül, ám az igazi „vizsga” maga az élet, a lelkipásztori szolgálat. Ez idő alatt lehetőségem volt a liturgiában zenei szolgálattal közreműködni, sőt, még a kispapok kórusát is vezethettem 3 éven keresztül. Ez nagy ajándéka volt a Jó Istennek.

Melyik idézetet választotta felszentelésekor, és mit jelentett Önnek?

Jelmondatom: „Futok a kitűzött cél felé, az égi hivatás jutalmáért, amelyre Isten meghívott Krisztusban.” Szent Pál apostol – akinek idén születése kétezredik évfordulóját ünnepeljük – szépen összefoglalja ebben a mondatban a keresztény ember küldetését. Papként és világi hívőként is nagyon fontos az életünkben, hogy lássunk bizonyos célokat, és szemünk előtt legyen a végső célunk is, az örök élet.

Az utóbbi egy évben Fertőszentmiklóson teljesített kápláni szolgálatot. Hogyan élte meg áthelyezését?

Az elmúlt évben nagyon megszerettem Fertőszentmiklóson és környékén, ez az ott élő kedves embereknek is köszönhető. Örülök annak, hogy itt, az Orsolyában találok ismerős arcokat, tavalyi tanítványaimat. Egy év szolgálat után kissé váratlanul ért Dr. Pápai Lajos püspök úr felkérése, hogy Szabolcs atya után legyek ennek az iskolának lelki vezetője.

Mivel Atya nemrég még maga is diák volt: fel tudna idézni egy kedves diákcsínyt?

A legkeményebb diákcsíny, amire emlékszem, még alsó tagozatos koromban volt. Az iskolánkkal

szemben lévő óvoda előtt tették le az óvónők a kerékpártárolóba a biciklijüket. Megtekertük a szelepeket, és már laposak is voltak a gumik... Később aztán nagyon megbántuk, és meglehetősen kellemtelen volt bocsánatot kérni az óvodában. Senkinek sem ajánlom!

Vannak tervei a jövőre nézve?

Komoly terveket nem érdemes szövögetnem, van most feladat elég, hiszen nekem is be kell illeszkednem az iskolába. A hobbikra sem marad sok idő, így ritka pillanat marad az orgonálás, még ritkábban tudok gyönyörködni a veterán-autókban, de a számítástechnika és az autóvezetés – mint további kedvenc időtöltéseim – szerencsére hozzátartoznak a munkámhoz.

A már hagyománynak számító kérdéssel búcsúznánk: mit üzen a diákoknak?

Mostanában kezdem azt érezni, hogy a fiatalok nemigen érzik a Jó Isten szeretetét, nem érzik Őt fix-pontnak az életben. Azt üzenem tehát, hogy próbáljátok felismerni ezt a felülről jövő szeretetet az imádságban, a mindennapokban, hogy a megpróbáltatásokban erőt adjon, az örömet pedig tegye teljessé bennetek. Ha döntünk a Jó Isten mellett, akkor könnyebb a kitűzött cél felé haladni, mely meghozza jutalmát. Még egy üzenet: bármilyen ügyben gyertek bizalommal, igyekszem segíteni! Hajrá, Orsolyások!

Köszönöm az interjút:

Tóth Orsolya

Táborozás Ispánkon

Szeptember 30-án vidám felső tagozatosok gyülekeztek a díszteremben, hogy közös táboridézéssel emlékezzenek a nyári szünetben történetekre... és, hogy mi is történt nyáron?

Június 30-án reggel 7:30 órakor, szakadó esőben gyülekezett 40 diák, akik úgy döntöttek, hogy részt vesznek az ispánki táborozáson.

Mindenki izgatottan szállt fel az autóbuszra, hogy utunkat - rövid Jáki templomi kitérő után - az őrségi kis falucska irányába vegyűk.

A szállás elfoglalása, ebédelés után kísérőink Gábor és Tamás bácsi valamint Viki, Kata, Zita és Magdi néni a tábor melletti tisztáson ötletes és vidám játékos feladatokkal alapozták meg a résztvevők hangulatát.

Játék közben odafutott hozzánk egy vizsla kutya, akiről később kiderült, hogy Jelesnek hívják. A továbbiakban a csapat tagjaként ő is részt vett a Viki néni vezette reggeli tornákon keresztül minden érdekesebb programon.

A táborozás alatt kézműves mesterek segítségével megismerkedhettünk a macskatiprás sütemény és a hőkönsült perccel készítésével, a kosárfonás alapfogásaival. Agyagozás alkalmával készíthettünk különböző állatfigurákat.

Sportversenyek is sor kerültek. Éles, de sportszerű küzdelmeket hozott a foci és a kosárlabda, kosárradobó bajnokság is.

Az akadályversenyen a „Delta Kommandó, Patkányok, Soproni Ászok, Crazy Kids és a Villámok” nevű, sorsolás útját alakult csapatok mérték össze tudásukat környezetismerettel, egészségneveléssel, sporttal kapcsolatos témákban.

A programok közül a számháború és az éjszakai túra sem maradhatott ki. Éjszaka még „szörnyekkel” is találkozunk.

Az estéket tábortűzzel, szalonnasütéssel, Viki néni és Gábor bácsi hangszeres kíséretével, közös énekléssel zártuk.

Ahogy teltek a napok egyre kevesebb gond volt a takarodóval... A tábor végére vidám, de kellemesen elfáradt csapat szállt fel a buszra, hogy utolsó programként megtekintsük a Szalfői Skanzenet.

Az együtt töltött napok alatt rengeteg fényképet készítettünk, melyeket a táboridézés alkalmával végignéztünk. Ismét átélhettük az élményeket, történeteket meséltünk, nagyokat nevettünk. Meglepetésünkre a táborvezetők által elkészített kukoricaprószával, teával, énekléssel idéztük az ispánki hangulatot.

Sokan úgy gondoljuk, hogy a következő táborra is jelentkeznénk. Gyertek Ti is!

Bohák Fanni 8. ag

Ez a mese 4 emberről szól. Úgy hívták őket: Mindenki, Valaki, Akárki és Senki.

Történt egyszer, hogy egy nagyon fontos feladattal kerültek szembe. Kéréssel fordultak hát Mindenkihez: ugyan végezné már el!

Mindenki biztos volt benne, hogy ezt Valaki meg fogja csinálni.

Persze Akárki is képes lett volna rá, de Senki sem csinálta meg.

Valaki aztán méregbe gurult, hiszen ez Mindenki dolga!

Mindenki arra gondolt azonban, hogy ezt Akárki is megteheti, de az Senkinek sem jutott eszébe, hogy Mindenki nem fogja megcsinálni.

A vége az lett, hogy Mindenki megorrolt Valakire, mert Senki nem volt hajlandó arra, amit Akárki is megtehetett volna.

Üzenetek az üzenőben

Tanár: Katika nem tud olvasni.

Szülő: Ha tudna, nem járatnám iskolába.

T: Tisztelt Szülő, fia órán nevetetlenül beszélt, ezért figyelmeztetem.

Sz: Engem?

T: Tisztelt Szülő! Leánya irodalomórán vihogott.

Sz: Megdorgáltam. Akkor is vihogott.

T: Értesítem a tisztelt szülőket, hogy fiuk történelemkönyve lapokból áll.

Sz: Ellenőriztük, valóban.

T: Leánya az órán állandóan beszél.

Sz: Szerintem az anyjától tanulta. Mindkettőnek ellátom a baját.

T: Kedves Szülő, tájékoztatom, hogy Péter az étkezdében többször is kézzel evett.

Sz: Köszönöm a tájékoztatást, már tanul lábbal is.

T: Fia az órán szőlőt evett.

Sz: Kedves Tanárnő! Október van, mit egyen a gyerekek, cseresznyét?

Székely bácsit kérdezi a bíró a válóperes tárgyaláson:

– Mondja Mihály bácsi, maga soha nem csalta meg a feleségét?

– Dehogynem – hangzik a válasz.

– Akkor meg miért akar elválni a feleségétől, aki csak egyszer tévedt meg?

– Nem mindegy az, bíró úr kérem! Mert ha mondjuk belelépek a tehénszarba a csizmámmal, akkor azt csak le kell mosni és olyan lesz, mint annak előtte. De ha átjön a szomszéd tehene és beleszarik a csizmámba, azt maga se venné fel!

Nyuszika bemegy a cukrászdába:

– Van bogaras fagyi?

– Nincs – feleli a cukrász.

Másnap megint bemegy nyuszika a cukrászdába:

– Van bogaras fagyi?

– Nincs.

Harmadnap megint:

– Van bogaras fagyi?

– Nincs, nyuszika, de ígérem, lesz, ha ennyire akarod.

Negyednap:

– Van bogaras fagyi?

– Van.

– Oké... Az ÁNTSZ-től jöttem...

Nyuszika bemegy a festékboltba:

– Kérek egy ecetet.

– De nyuszika nekünk nincs ecetünk.

– De van!

– Nyuszika, nincs ecetünk!

– Jó, akkor mondom mászképp. Adj egy pamacot!

Az antiszociális kismalac ördögöt fest a falra. Arra megy a nyuszika.

– Mit csinálsz, malacka?

– Festem az ördögöt a falra.

– És szarva lesz?

